

מסכת זבחים - פרק ב'

שם העוסק בתורה: _____

יקירי, השלם את המילים החסרות!

(א) הפסולים לעבודה: כל הזבחים ש_____ את דמון מי שהוא זר, _____, טבול יום, מחסר _____, מחסר _____, שלא רחוץ נדים ורגלים, ערל, טמא, יושב, עומד על גבי _____ או על גבי _____ או על גבי _____ חָבְרוּ - פָּסַל.

_____ את הדם בשמאל - פָּסַל, רבי שמעון _____.

_____ הדם לפני שקיבלו בכלי על _____ נאספו - פָּסוּל, כי צריך לקבל _____ הבהמה.

נתינות שלא במקומם: נתנו על גבי _____ או שנתן שלא כנגד היסוד, או שנתן את הנתנין למטון _____, ואת הנתנין למעלן _____, או שנתן את הנתנים בפנים _____, ואת הנתנין _____ בפנים - בכל המקרים האלו הקרבן פָּסוּל וְאִין בּוֹ _____.

(ב) מחשבת חוץ: _____: השוחט את הזבח במחשבה לזרוק דמו בחוץ או _____ דמו בחוץ, וכן השוחט במחשבה להקטיר את אמוךיו בחוץ או _____ אמוךיו בחוץ, וכן השוחט במחשבה לאכול בשרו בחוץ או _____ מבשרו בחוץ או לאכול _____ מעור האלה בחוץ - פָּסוּל וְאִין בּוֹ כָּרַת.

מחשבת חוץ לזמנו: השוחט במחשבה לזרוק _____ למחר או מקצת _____ למחר, וכן השוחט במחשבה להקטיר _____ למחר או מקצת _____ למחר, וכן השוחט במחשבה לאכול _____ למחר או כזית מ_____ למחר או לאכול כזית מ_____ האלה למחר - פָּגוּל וְחִיבִין עָלָיו כָּרַת.

(ג) זה הכלל:

כל השוחט והמקבל והמהלך והזורק, במחשבה לאכול דבר שדרכו _____, או להקטיר דבר שדרכו _____, חוץ למקומו - פָּסוּל וְאִין בּוֹ כָּרַת.

שחט במחשבה _____ או _____ חוץ לזמנו - פָּגוּל וְחִיבִין עָלָיו כָּרַת, ובלבד שיקרב הדם המתיר את הקטרת _____ ואכילת _____ כמזנותו, ולא תהיה עוד סיבה לפסול את הקרבן.

(ד) כיצד קרב המתיר כמצנתו?

שחט בשתיקה ואח"כ קבל והלך וזרק חוץ _____ או ששחט חוץ _____ ואח"כ קבל והלך וזרק בשתיקה או ששחט וקבל והלך וזרק חוץ _____ - זה הוא _____ המתיר כמצנתו, מכיוון שבשלושת אופנים אלו לא נוספה סיבה לפסול.

כיצד לא קרב המתיר כמצנתו?

שחט חוץ _____ ואח"כ קבל והלך וזרק חוץ _____ או ששחט חוץ _____ ואח"כ קבל והלך וזרק חוץ _____ או ששחט וקבל והלך וזרק חוץ _____ .
וכן הפסח והחטאת ששחטן שלא _____ , קבל והלך וזרק חוץ _____ . או ששחט חוץ _____ , קבל והלך וזרק שלא _____ . או ששחט, קבל, והלך, וזרק, שלא _____ . זהו _____ קרב המתיר כמצנתו מכיוון שיש כאן פסול נוסף מלבד הפסול של חוץ _____ .

(ה) חשב בשעת העבודה לאכול פזית _____ וכזית למחר, או שחשב לאכול פזית _____ וכזית בחוץ, או שחשב לאכול פחצי זית _____ וכחצי זית _____ , או שחשב לאכול פחצי זית _____ וכחצי זית _____ - בכל המקרים האלו הקרבן _____ ואין בו כרת.

אמר רבי יהודה: זה הפלל:

אם מחשבת _____ קדמה למחשבת המקום - _____ וחזבין עליו כרת מכיוון שבשעה שהתפגל לא היה בו פסול.

ואם מחשבת _____ קדמה למחשבת הזמן - _____ ואין בו כרת מכיוון שכבר היה פסול כשחשב מחשבת חוץ _____ .

וחכמים אומרים: זה נזה _____ ואין בו כרת.

שחט את הזבח במחשבה _____ פחצי זית _____ פחצי זית - פשר, שאין כאן שיעור כזית, שהרי אין _____ והקטרה מצטרפין, שהאכילה היא ל _____ אבל ההקטרה היא ל _____ .